

Το ελληνικό ποδόσφαιρο πάει από το κακό στο χειρότερο, κατά κοινή ομολογία. Μίζες, μάνατζερ, ποδοσφαιριστάκια χωρίς αξία που φάχνουν συμμετοχές σε επαγγελματικές κατηγορίες, για να ικανοποιήσουν το "εγώ" τους και να πουλάνε μούρη σε φίλους και γυναίκες.

Και όλο αυτό ξεκινάει από τους μάνατζερ. Ελάχιστοι από αυτούς, υπηρετούν το επάγγελμα σωστά και προωθούν παίκτες που αξίζουν. Όμως ευτυχώς, υπάρχουν ακόμα τέτοιοι.

Στις μέρες μας, οι περισσότεροι μάνατζερ, προωθούν στις ομάδες, τον παίκτη, που έχει τα περισσότερα να δώσει.

Δυστυχώς, στο ελληνικό ποδόσφαιρο που "πληγώνει" το μέσο Έλληνα φιλάθλο, παρόλο που μας χαρίζει όμορφες στιγμές και συγκινήσεις, είναι ευρέως γνωστό πώς για να προωθηθείς πρέπει να ανήκεις σε κάποιο... "κύκλωμα" είτε είσαι καλός παίκτης, είτε όχι.

Βέβαια, για να μην αδικήσουμε και κανέναν, είναι και κάποιοι που όντως ξεχώρισαν και έκαναν πολλές ομάδες να ασχοληθούν μαζί τους, αλλά αυτές είναι λίγες περιπτώσεις.

Στο μεταγραφικό παζάρι, οι μίζες, δίνουν και παίρνουν. Έχεις λεφτά, θα πας σε καλή ομάδα, θα παίξεις.

Δεν έχεις; Θα μοχθήσεις, θα ματώσεις, και εν τέλει ΙΣΩΣ καταφέρεις να πάρεις μεταγραφή για κάπου καλύτερα.

Όχι σε επαγγελματική κατηγορία όμως. Όχι, αν δεν έχεις μανάτζερ που να έχει... άκρες, που να πάρει μίζα, έτσι ώστε να σε προωθήσει όσο καλύτερα μπορεί.

Αυτή η μάστιγα λοιπόν.

Για να μιλήσουμε και τη γλώσσα του γηπέδου, οι ομάδες, έχουν γεμίσει παίκτες που δεν τη βρίσκουν, "παικτάκια" που τους νοιάζει μόνο το φαίνεσθαι. Ωστόσο, είναι και κάποιοι μέσα σε αυτήν την κατηγορία, που παίζουν πολύ καλό ποδόσφαιρο, όμως αν δεν είχαν τον μανάτζερ με τις άκρες, δεν θα έπαιζαν τόσο ψηλά.

Πράγμα που σημαίνει, πώς μπορεί να είναι στο ίδιο επίπεδο με κάποιον άλλο, αλλά εκείνος ο άλλος να μην παίζει επαγγελματικά διότι δεν έχει μανάτζερ "χωμένο" εκεί που πρέπει.

Σημαντικό ρόλο σε όλη αυτήν την κατάντια, έχουν τόσο οι παράγοντες όσο και οι προπονητές. Κάποιοι παράγοντες, σε συνεργασία με τους μανάτζερ, κανονίζουν να παίρνουν ποδοσφαιριστές στην ομάδα, αξίζουν-δεν αξίζουν, μόνο και μόνο για να βάλουν κι αυτοί κάτι στην τσέπη.

Όσο για τους προπονητές, ακόμα χειρότερα. Κάποιοι από αυτούς (το "κάποιοι το τονίζω, διότι δεν είναι σωστό να μπουν όλοι στο ίδιο σακί!), κάνουν "κολλητηλίκια" με μανατζερ, έτσι ώστε οι παίκτες που έρχονται μέσω αυτών, να έχουν σίγουρη μια θέση στην εντεκάδα (χωρίς να νοιάζονται αν αδικήσουν κάποιον καλύτερο) και έτσι οι μανατζερ να θεωρούνται πετυχημένοι και έγκυροι, όταν "πουλούν" έναν παίκτη για καλό.

Μόνο που, αυτοί οι προπονητές, είναι και αυτοί που δε βγάζουν την παρέλαση. Από χρήμα μπορεί να πάνε καλά, από νίκες όμως, δύσκολα.

Σε όλο βέβαια έχουν ανάμειξη και δημοσιογράφοι, με τους οποίους θα ασχοληθούμε την επόμενη φορά...

Το χειρότερο όλων δεν είναι όλα τα παραπάνω, αλλά το ότι με τα χρόνια όχι μόνο τα πράγματα δεν θα φτιάξουν, αλλά θα γίνουν και ακόμα χειρότερα.

